

യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലവോദിക്കുയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വൻറിസ്റ്റ് സഭയും - മുപ്പതാം ഭാഗം

Jeff Pippenger

2026-01-16

മുപ്പതാം സംഖ്യ

മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിലെ മിശിഹായിക നിവൃത്തികളിൽ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ വഴിക്കുറി, സന്ദേശം ഔപചാരികരൂപം പ്രാപിക്കുന്നതിന്റേയായ വഴിക്കുറി, 9/11-ന്റെ വഴിക്കുറിയെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു സാക്ഷികൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു; അതിൽ ഒന്ന് ലവോദിക്കുയിലേക്കുള്ള ആന്തരിക സന്ദേശത്തിന്റെ സാക്ഷിയും മറ്റൊന്ന് ഇസ്രാമിന്റെ ഭീകരതയെന്ന ബാഹ്യസന്ദേശത്തിന്റെ സാക്ഷിയുമാകുന്നു. 9/11-ന്റെ വഴിക്കുറി മത്തായിയിൽ കാണുന്ന പന്ത്രണ്ടു മിശിഹായിക നിവൃത്തികളിൽ രണ്ടിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു യുക്തമാണ്; കാരണം 9/11-ൽ എപ്പോഴും ഇരട്ടീകരണം കാണപ്പെടുന്ന രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2020 ജൂലൈ 18-ലെ മരണം നാം പരിഗണിച്ച അഞ്ചാമത്തെ വഴിക്കുറിയായിരുന്നു; തുടർന്ന് 2023 ജൂലൈയിലെ മരുഭൂമിയിലെ ശബ്ദം ആറാമത്തേതായിരുന്നു; 2024-ലെ പുനരുത്ഥാനം ഏഴാമത്തേതായിരുന്നു. എട്ടാമത്തെ മിശിഹായിക നിവൃത്തി അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയാണ്.

എട്ടാമത്തെ മെസ്സിയാനിക വഴിക്കുറി അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയാണ്

ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചതാകുന്നു പ്രവാചകനാൽ അരുളിച്ചെയ്ത് നിറവേറേണ്ടതിന്നു: “സീയോന്റെ മകളോടു പറയുവിൻ: ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; സൗമ്യനായവൻ, കഴുതപ്പുറത്തും ഒരു കുഞ്ഞുകഴുതയായ കഴുതക്കുട്ടിയിന്മേലും ഇരിക്കുന്നവൻ.” മത്തായി 21:4, 5.

പ്രവചനം

സീയോന്റെ മകളേ, ഏറ്റവും ആനന്ദിക്ക; യെരൂശലേമിന്റെ മകളേ, ഉച്ചത്തിൽ ഘോഷിക്ക; ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നു; അവൻ നീതിമാനാകുന്നു, രക്ഷയുള്ളവനും ആകുന്നു; വിനീതനായി, ഒരു കഴുതപ്പുറത്തും, അതും ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയായ കോലാട്ടിന്മേലും കയറിവരുന്നു. സെഖർയ്യാവു 9:9.

“അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, കർത്താവു സെഖർയാവ് പ്രവാചകനായി ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതു: ‘സീയോൻ പുത്രിയേ, അതിയായി

ആനന്ദം നൽകും; യെരൂശലേം പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തറയിൽ ഘോഷിക്ക. ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നൂ. അവൻ നീതിമാനാകുന്നൂ, രക്ഷയുള്ളവനാകുന്നൂ; വിനീതനായി, ഒരു കഴുതപ്പുറത്തു പോകുന്നൂ, കഴുതയുടെ കുഞ്ഞായ ഒരു കോൽട്ടി നേമലും കയറി വരുന്നൂ.' [Zechariah 9:9.] ക്രിസ്തു യെരൂശലേമിലേക്കു മരണത്തോടെ പോകുകയാണെന്നു ശിഷ്യന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന സമയത്ത്, ഈ പ്രവചനം അവർക്ക് നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നായില്ല.

"അതുപോലെതന്നെ, മിസ്സറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും പ്രവചനം നിവർത്തിച്ചു; പ്രചോദനം ലോകത്തിനു കൊടുക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന ഒരു സന്ദേശം അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, അവരുടെ നിരാശയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും കർത്താവ് വരുന്നതിന് മുമ്പ് സകല ജാതികൾക്കും പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടേണ്ട മറ്റൊരു സന്ദേശം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവചനങ്ങളെ അവർ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ സന്ദേശം അവർ കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ യുക്തമായ സമയത്താണ് കൊടുക്കപ്പെട്ടത്; അവ മുഖാന്തരം ദൈവം നിർവഹിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രവൃത്തി അവ നിർവഹിച്ചു." The Great Controversy, 405.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചക വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയഘോഷത്തോടെയുള്ള പ്രവേശനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തോടും, 1844-ൽ അർദ്ധരാത്രി വിളി സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമാന്തര ചരിത്രത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്നു. നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ "തങ്ങളുടെ നിരാശയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ" മനസ്സിലാക്കേണ്ടവരാകുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്ത്-ൽ യോഹന്നാനോടു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെടുന്നത്, അവന്റെ വായിൽ മധുരമായിരിക്കാനിരുന്ന ചെറിയ പുസ്തകത്തിന്റെ സന്ദേശം കയ്പായി മാറും എന്നതാണ്.

"കർത്താവ് നമ്മെ നയിച്ച വഴിയും, നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിലെ അവിടുത്തെ ഉപദേശവും നാം മറന്നുപോകുന്നതല്ലാതെ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഭയപ്പെടുവാൻ ഒന്നുമില്ല." Life Sketches, 196.

ദൂതകാലത്തു് ലെ "കർത്താവ് നിന്റെ നടത്തം വീക്ഷിക്കൂ," മറ്റു ദൈവപരിപാലന പ്രവർത്തകന്മാർക്കു്, കണക്കുകൂട്ടലിലെ ഒരു പിഴവ് അവന്റെ കൈ മൂടിവെച്ചതായും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നൂ; കാരണം, ശിഷ്യന്മാർക്കു്, ക്രൂശിൽ ഉണ്ടായ അവരുടെ നിരാശയുടെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കുന്ന ത്ത് എത്രത്തോളം ഉചിതമായിരുന്നില്ലേ, അതുപോലെ തന്നെ മിസ്സറുടെ പുരുഷന്മാരും അവരുടെ നിരാശ മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കുന്ന ഉചിതമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ "മിഡ്നൈറ്റ് ക്രൈ"യുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ചരിത്രം സ്വർഗ്ഗത്തു് ലേക്കു് നയിക്കുന്ന അതേ വെളിച്ചമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നൂ; എല്ലാ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഏറ്റവും ആദ്യ ദർശനത്തിൽ തന്നെ യും ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നൂ. ഒരു ലക്ഷ്യം നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ശിഷ്യന്മാരുടെയും മിസ്സറുടെ പുരുഷന്മാരുടെയും

നിരാശകളെ മനസ്സ് ിലാക്കേണ്ടതാണ്. ആ വെളിച്ചത്തെ നിരസിക്കുന്ന പാതയിൽനിന്നു വീഴുന്നതാകുന്നതു.

“പാതയുടെ ആരംഭത്തിൽ അവരുടെ പിന്നിൽ ഒരു പ്രകാശമയമായ വെളിച്ചം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; ഒരു ദൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞത്, അതാണ് ‘അർദ്ധരാത്രിയിലെ വിളി’ എന്നു. ഈ വെളിച്ചം പാത മുഴുവനും പ്രകാശിച്ചു, അവർ ഇടറിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ കാൽപ്പാടുകൾക്കു വെളിച്ചം നൽകി.

“തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി തങ്ങൾക്ക് തൊട്ടുമുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവരെ നഗരത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യേശുവിന്മേൽ ഉറച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുമെങ്കിൽ, അവർ സുരക്ഷിതരായിരുന്നു. എന്നാൽ അധികം വൈകാതെ ചിലർ ക്ഷീണിതരായി, നഗരം വളരെ ദൂരെയാണെന്നും, അതിൽ തങ്ങൾ ഇതിന്നുമുമ്പേ പ്രവേശിച്ചിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു തന്റെ മഹത്വമുള്ള വലക്കെ ഉയർത്തി അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു; അവന്റെ ഭുജത്തിൽനിന്ന് ഒരു പ്രകാശം പുറപ്പെട്ടു അഡ്വാൻസ് സംഘത്തിന്മേൽ വീശിയടിച്ചപ്പോൾ അവർ ‘അല്ലേലൂയാ!’ എന്നു ഘോഷിച്ചു. മറ്റു ചിലർ അവിവേകത്തോടെ തങ്ങളുടെ പിന്നിലെ പ്രകാശത്തെ നിഷേധിച്ചു, ഇത്ര ദൂരം വരെ തങ്ങളെ നയിച്ചതു ദൈവമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ പിന്നിലെ പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോയി; അതിനാൽ അവരുടെ കാലുകൾ സമ്പൂർണ്ണ അന്ധകാരത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു; അവർ ഇടറി, ലക്ഷ്യത്തെയും യേശുവിനെയും കാണാതെപോയി, പാതയിൽനിന്ന് താഴേക്കുള്ള ഇരുണ്ടതും ദുഷ്കരമായ ലോകത്തിലേക്കു വീണുപോയി.”
Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

എട്ടാമത്തെ വഴിക്കല്പ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള ജയപ്രവേശനത്താൽ പ്രതിരൂപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയാണ്.

“അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി അത്രയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളാൽ കൊണ്ടുപോയതല്ല; എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തിലെ തെളിവു വ്യക്തവും നിർണ്ണായകവും ആയിരുന്നതു. അതിനോടൊപ്പം ആത്മവിനെ ചലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രേരകശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നതു. അവിടെ സംശയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ചോദ്യം ചെയ്യലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവ യെരൂശലേമിലേക്കു ജയപ്രവേശനമടങ്ങിയ അവസരത്തിൽ, ഉത്സവം ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു ദേശത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു മെൽജനങ്ങൾ ഒലിവുമലയിലേക്കു കൂട്ടംകൂടി; യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തോടു ചേർന്നപ്പോൾ, അവർ ആഘട്ടത്തോടെ പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടു, ‘കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ!’ എന്ന ഘോഷം ഉയർത്തുന്നതിൽ പങ്കുചേർന്നു. [Matthew 21:9.] അതുപോലെതന്നെ, ചിലർ കൗതുകത്തോടെ, ചിലർ വെറും പരിഹാസിക്കുവാനായി, അഡ്വാൻസിസ് സമ്മേളനങ്ങളിലേക്കു ഒഴുകിയെത്തിയ അവിശ്വാസികളും, ‘ഇതാ, മണവാളൻ വരുന്നതു!’ എന്ന

സന്ദേശത്തോടു ചേർന്നു വന്നിട്ടുള്ളതായിരുന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തി അനുഭവിച്ചു. Spirit of Prophecy, volume 4, 250, 251.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകയാകുവാൻ, പ്രവചനപരമായ അനിവാര്യതപ്രകാരം, ആ ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകൾ ഒരു നിരാശ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അതുവഴിയാണ് ഉപമയിലെ താമസകാലം ആരംഭിക്കുന്നത്. താമസകാലത്തിന്റെ ആ അനുഭവം ഇല്ലാതെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകയോ ഭോഷയായ കന്യകയോ അല്ല.

“മത്തായി 25-ലെ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയും അഡ്വന്റിസ്റ്റ് ജനത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.” The Great Controversy, 393.

എന്തായാലും, അവസാനകാലത്തിലെ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാർക്ക് 1844 ഏപ്രിൽ 19-നോടു സമാന്തരമായ ഒരു നിരാശാനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കണം; കാരണം, ഉപമയിലെ അനുഭവം വെളിപ്പാടിയിട്ടുണ്ടെന്നാൽ കന്യകമാരെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ അനുഭവമാണ്.

ഇവർ സ്ത്രീകളാൽ അശുദ്ധരാകാത്തവർ ആകുന്നു; അവർ കന്യകൾ ആകുന്നു. കുഞ്ഞാടു എവിടേക്കു പോകുന്നുവോ അവനെ അവർ അവിടെയെല്ലാം അനുഗമിക്കുന്നു. ഇവർ മനുഷ്യരിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു, ദൈവത്തിനും കുഞ്ഞാടിനും ആദ്യഫലമായി. വെളിപ്പാട് 14:4.

ക്രിസ്തുവിന്റെ എത്ര ഉപമകൾ അത്യന്തം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നേരിട്ടും വ്യക്തമായും നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നതായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? എല്ലാ ഉപമകളും അത്യന്തം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിവൃത്തിയാകും; എന്നാൽ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ മാത്രം, ദൂതകാലത്തും ഭാവിയിലും “അതേ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ” നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നതായി പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1844 മുതൽ ആരംഭിച്ച് മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുകയും മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരെ സന്നിഹിതസത്യമായി നിലനിൽക്കേണ്ട മൂന്നാം ദൂതനോടാണ് അതിനെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“ഞാൻ പലപ്പോഴും പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലേക്കാണ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നത്; അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ജ്ഞാനികളായിരുന്നു, അഞ്ചുപേർ മൂഢരായിരുന്നു. ഈ ഉപമ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നിറവേറിയിട്ടുണ്ട്, നിറവേറും കൂടെയും, കാരണം ഇതിന് ഈ കാലത്തോടുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രയോഗമുണ്ട്; മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെപ്പോലെതന്നെ, ഇത് നിറവേറിയതും കാലാവസാനംവരെ ഇപ്പോഴത്തെ സത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും.” Review and Herald, August 19, 1890.

കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോളം, പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ ഇപ്പോഴത്തെ സത്യമാണ്; അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി വീണ്ടും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിറവേറും.

“ദുഷ്ടതയിലും, വഞ്ചനയിലും മിഥ്യാഭ്രമത്തിലുമായി, മരണത്തിന്റെ നിഴലിൽ തന്നെ കിടക്കുന്ന ഒരു ലോകമുണ്ട്,—ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അവരെ ഉണർത്തുവാൻ ആർ ആത്മവേദന അനുഭവിക്കുന്നു? ഏതു ശബ്ദമാണ് അവരെ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിവുള്ളത്? ‘ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേൽപ്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ’ എന്ന സിംഗൽ നൽകപ്പെടുന്ന സമയമായ ഭാവിയിലേക്കു എന്റെ മനസ്സ് കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ വിളക്കുകൾ വീണ്ടും നിറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള എണ്ണ ലഭ്യമാക്കുന്നതിൽ താമസിച്ചിരിക്കും; അപ്പോൾ എണ്ണയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവം കൈമാറാവുന്നതല്ലെന്നു അവർ അത്യന്തം വൈകി മനസ്സിലാക്കും.” Review and Herald, February 11, 1896.

ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ദൂരക്കാഴ്ചയിൽ അടുത്ത വഴികുറിപ്പായി അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ വഴികുറിപ്പിനോടൊപ്പം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് മുമ്പായി വിശ്വസ്തർക്കെതിരെ ആരംഭിക്കുന്ന പീഡനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആ പീഡനം ബാഹ്യവും ആന്തരികവും ആകുന്നു; ആന്തരിക പീഡനത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പ്രതീകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ആ പ്രതീകങ്ങളിൽ ഒന്ന് യുദാസും മറ്റൊന്ന് സൻഹെഡ്രിനും ആകുന്നു.

ഒൻപതാമത്തെ മെസ്സിയാനിക വഴിക്കല്ല് മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശുകൾക്കായുള്ള വഞ്ചനയാണ്

അപ്പോൾ യിരെമ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്ത് നിവൃത്തിയായി: “ഇസ്രായേൽമക്കൾ വിലമതിച്ചവനായ അവന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ച വിലയായ മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശുകൾ അവർ എടുത്തു; കർത്താവ് എന്നിക്കു കല്പിച്ചതുപോലെ അവ അവർ കുശവന്റെ നിലത്തിനായി കൊടുത്തു.” മത്തായി 27:9, 10.

പ്രവചനം

അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു നന്നെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, എന്റെ കൂലി എന്നിക്കു തരുവിൻ; അല്ലെങ്കിൽ വിടുവിൻ. അങ്ങനെ അവർ എന്റെ കൂലിയായി വെള്ളിയുടെ മുപ്പത് കഷണങ്ങൾ തൂക്കി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു: അതു കുശവന്നു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുക; അവർ എന്നെ മൂല്യപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിച്ച അത്യുത്തമമായ വില തന്നെ. അപ്പോൾ ഞാൻ വെള്ളിയുടെ ആ മുപ്പത് കഷണങ്ങൾ എടുത്തു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കുശവന്നു എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. സെഖര്യാവു 11:12, 13.

യൂദാസിന്റെ ഭ്രാന്തം കള്ള പുരോഹിതൻ റാരുടെ ഭ്രാന്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 30 എന്ന സംഖ്യ പുരോഹിതരുടെ പ്രായത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 30 പുരോഹിതൻ റർ, ലേവ്യരും കൂടിയായവർ, നിയമത്തിന്റെ ദൂതനാൽ പൊന്നും വെള്ളിയും പോലെ

ശുദ്ധ ികരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു യൂദാസിന്റെ മുമ്പു ത് വെള്ള ിക്ക ാശുകൾ ഞാൻ നിയമസമയത്തെ വ്യ ാജപുരോഹിതന്മാരുടെ ശുദ്ധ ികരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. യൂദാസ് ക്രൂശിന്തൊട്ടുമുമ്പു മരിച്ചു വെങ്കിലും, അത് എങ്കിലും അതേ ദിവസം തന്നെ യായിരുന്ന ു. യൂദാസ് സന്ഹെഡിന്റെ പ്രതീകമല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാളുടെ പ്രതീകമാണ് അവൻ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ, നിങ്ങൾ യേശുവിന്റെ അഭിഷേകത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അവന്റെ സ്നാനസമയത്തെ അഭിഷേകം യേശുവിന്റെ നാമത്തെ യേശുക്രിസ്തു എന്നു മാറ്റി; കാരണം “ക്രിസ്തു” എന്നു അർത്ഥം—അഭിഷിക്തൻ. അങ്ങനെ അവന്റെ നാമം മാറ്റപ്പെട്ടു; കാരണം അന്നു മുതൽ അവൻ അനേകരോടുകൂടെ ഒരാളായി നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടവനായിരുന്നു; നിയമബന്ധത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രതീകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് നാമമാറ്റം. തന്റെ സ്നാനത്തിൽ യേശു ശക്തിയാൽ അഭിഷിക്തനായി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യൻ ആകുന്നു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അവന്റെ സ്നാനത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ ആകുന്നു എന്നതായിരുന്നു. അവൻ ശക്തിയാൽ അഭിഷിക്തനായത് അവന്റെ സ്നാനസമയത്തായിരുന്നു. മത്തായി 16:18-ൽ പത്രോസ് നടത്തിയ പ്രസ്താവന ക്രൈസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രലോകത്തിൽ “ക്രിസ്തീയ സമ്മതപ്രഖ്യാപനം” എന്നു അറിയപ്പെടുന്നു. അത് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും തമ്മിലുള്ള ചർച്ചയ്ക്കുള്ള മഹത്തായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. സാധാരണയായി, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും പണ്ഡിതന്മാരുടെയും ഒരു ചർച്ചയാതൊരു പ്രാധാന്യവും ഇല്ലാത്തതോ, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ചെറു പ്രാധാന്യമുള്ളതോ ആയ എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നു; എങ്കിലും പ്രധാന ബിന്ദു ഇതാണ്: യേശു അഭിഷിക്തനായപ്പോൾ അവൻ അപ്പോൾ മെസ്സിയായി എന്നു ക്രിസ്തുമതം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ ഞാൻ ആരെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു? അതിന്നു ശിമോൻ പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു. മത്തായി 16:15, 16.

പത്രോസിന്റെ മൂലനാമം അതേ സത്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത്; കാരണം ശിമോൻ ബർയോനാ എന്ന തിന്റെ അർത്ഥം “പ്രാവിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കുന്നവൻ” എന്നാണ്; അതായിരുന്ന ു അവന്റെ സ്നാനത്തിന്റെ സന്ദേശം. അവന്റെ സ്നാനം 9/11-നോടു ഒത്തു ചേരുന്ന ു; യൂദാസ് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ 9/11നെക്കുറിച്ച് ഉള്ള ഒരു ബോധ്യം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, വഴിയിലൂടെ അവർ തങ്ങളുടെ പാത തെറ്റിക്കുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. യൂദാസ് സന്ഹെഡിന്റെ പ്രതീകം അല്ല; കാരണം അവർ ലാബൊറിക്കു യിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. യൂദാസ് സന്ഹെഡിന് ഒരു സാക്ഷ്യം നൽകി; എന്നാൽ സന്ഹെഡിന്റെ കലാപത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത യൂദാസിന്റെ കലാപത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന ുവ്യത്യസ്തമാണ്. സന്ഹെഡിന്റെ

കലാപം താഴെക്കെ ടാക്കുന്ന സ്വപ്നത്തിൽ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

"ഞാൻ എന്റെ എഴുത്തുപ്രതികൾ ഒത്തു ചേർത്തു, പിന്നെ ഞങ്ങൾ യാത്ര തിരിച്ചു. വഴിമധ്യേ ഞങ്ങൾ Orange-ൽ രണ്ടു യോഗങ്ങൾ നടത്തി; സഭയ്ക്ക് അതിലൂടെ ലഭ്യവും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചതിന്റെ തെളിവ് ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ ഞങ്ങൾ തന്നെയും പുതുക്കപ്പെട്ടു. അന്നിരാത്രി ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു: ഞാൻ Battle Creek-ൽ ഇരിക്കുകയും വാതിലിനരികിലെ വശക്കണ്ണാടിയിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, രണ്ടുപേർ വീതം നിരന്നു വീട്ടിലേക്കു നടന്നു വരുന്ന ഒരു സംഘത്തെ ഞാൻ കണ്ടു. അവർ ഗൗരവപൂർണ്ണരും ദൃഢനിശ്ചയമുള്ളവരുമായിരുന്നു. അവരെ ഞാൻ നന്നായി അറിയുമായിരുന്നു; അവരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ പാർലർവാതിൽ തുറക്കുവാൻ തിരിഞ്ഞു, എങ്കിലും വീണ്ടും ഒന്നു നോക്കണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ദൃശ്യം മാറിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ സംഘം ഒരു കത്തോലിക്കാ ഘോഷയാത്രയുടെ രൂപം ധരിച്ചിരുന്നു. ഒരാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ക്രൂശും, മറ്റൊരാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ഞാങ്ങണയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അടുത്തുവരുമ്പോൾ, ഞാങ്ങണ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നവൻ വീട്ടിനുള്ളിലും ഒരു വൃത്തം വരച്ച് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ഈ വീടിനെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വത്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടണം. അവർ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സംഘത്തിനെതിരെ സംസാരിച്ചു.' ഭയം എന്നെ പിടികൂടി; ഞാൻ വീട്ടിനകത്തു കൂടി ഓടി വടക്കേ വാതിലിലൂടെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി, ചിലരെ ഞാൻ അറിയുന്ന ഒരു കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ എത്തിപ്പെട്ടു; എങ്കിലും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുപോകുമോ എന്ന ഭയത്തിൽ, അവരോടു ഒരു വാക്കുപോലും സംസാരിക്കാൻ എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഞാൻ ഏത് ദിശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞാലും ഉത്സുകയായ അന്വേഷകദൃഷ്ടികൾ നേരിടാതെ, ഞാൻ കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു. ഞാൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു: 'ഇത് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ മാത്രമേ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ! ഞാൻ എന്താണ് പറഞ്ഞത്, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞുതരുന്നുവെങ്കിൽ!'"

"ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഞാൻ വളരെ കരഞ്ഞുവും പ്രാർത്ഥിച്ചുവുമെങ്കിലും. എന്നെ ചുറ്റിനിന്നവർ മുഖഭാവങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള സഹാനുഭൂതിയോ കരുണയോ വായിച്ചെടുക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു; മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന ഭയം അവർക്കില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെ ടാക്കു സംസാരിച്ചുവെന്നു എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുവെന്നു ഇരിക്കുമായിരുന്നെന്നു എന്നു ഞാൻ കരുതിയ ചിലരുടെ മുഖപ്രകടനങ്ങളും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു 'രക്ഷ' എന്നൊരു ശബ്ദം ഞാൻ ഒരിക്കൽ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ എന്നെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു പ്പോലും എന്റെ ഉദ്ദേശം ഞാൻ മറച്ചു. ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോഴെന്ന് പറഞ്ഞുവോ എന്നു അവർ എന്നെ ടാക്കു പറയുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ!' അതേ മുറിയിലെ ഒരു കിടക്കയിൽ

ഉറങ്ങു കിടക്ക വാങ്ങിയിരുന്ന എന്റെ ഭർത്താവ്, ഞാൻ ഉച്ചത്തു കേട്ടു എന്നെ ഉണർത്തി. എന്റെ തലയണ കണ്ണീരിൽ നന്നത്ത എന്റെ മേൽ ദുഃഖഭാരിതമായ മാനസിക മന്ദത ഉണ്ടായിരുന്നു.”
 Testimonies, volume 1, 577, 578.

പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്ന ദിവസങ്ങളെക്കാൾ അധികമായി അന്ത്യദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന തത്വം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, സെവൻത്-ഡേ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ നേതാക്കൾക്കായി അതീവ ഗൗരവമുള്ള ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നു വരുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തന്റെ “എഴുത്തുകൾ” “ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി” ബാറ്റിൽ ക്രീക്കിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു. അന്നു ബാറ്റിൽ ക്രീക്ക് പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഹൃദയകേന്ദ്രമായിരുന്നു; ഇന്ന് ടകോമാ പാർക്ക് എങ്ങനെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്റ്റവിന്റെ കാലത്ത് യെരൂശലേം എങ്ങനെയായിരുന്നോ, അതുപോലെ. തന്റെ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ച് താൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പോരാട്ടം അവതരിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, യാത്രയ്ക്കായി അവൾ തന്റെ എഴുത്തുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി. അവളുടെ സ്വപ്നത്തിന്റെ സന്ദർഭം അവളുടെ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ആ പോരാട്ടം റൈറ്റ് എന്ന പട്ടണത്തിലാണ് നടന്നത്.

“റെറ്റിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, നമ്പർ 11-നായി എന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി പ്രസാധനകാര്യാലയത്തിലേക്ക് അയച്ചിരുന്നു; കൂടാതെ, യോഗങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ഓരോ സമയവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി നമ്പർ 12-നുള്ള വിഷയങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഏതാണ്ട് ഓരോ നിമിഷവും പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. റൈറ്റിലെ സഭയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശാരീരികവും മാനസികവുമായ എന്റെ ശക്തികൾ അത്യന്തം ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. എനിക്ക് വിശ്രമം ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ അനുഭവിച്ചു; എങ്കിലും ആശ്വാസത്തിനുള്ള യാതൊരു അവസരവും കാണാനായില്ല. ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ പല പ്രാവശ്യം ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു; കൂടാതെ വ്യക്തിപരമായ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ അനേകം പേജുകൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ആത്മാക്കളുടെ ഭാരം എന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ അനുഭവിച്ച ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ അത്രയും വലിയവയായിരുന്നു; അതിനാൽ ഓരോ രാത്രിയും ഏതാനും മണിക്കൂർ ഉറക്കം മാത്രമേ എനിക്ക് ലഭിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.”

“ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചും എഴുതിയും പ്രവർത്തിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ Battle Creek-ൽ നിന്നു നിരന്തരം ഹാജനകരമായ സ്വഭാവമുള്ള കത്തുകൾ എനിക്ക് ലഭിച്ചു. അവ ഞാൻ വായിച്ചപ്പോൾ, വിവരണാതീതമായ മനോവിഷാദം എന്നിലേറ്റുവന്നു; അത് മാനസികവേദനയിലേക്ക് വരെ ഉയർന്നു, അല്പകാലത്തേക്ക് എന്റെ ജീവശക്തികളെ തന്നെ മന്ദമാക്കുന്നതുപോലെതോന്നി. മൂന്നു രാത്രികൾ ഞാൻ ഏതാണ്ട് ഒട്ടും ഉറങ്ങിയില്ല. എന്റെ ചിന്തകൾ കലുഷിതവും ആശയക്കുഴപ്പ നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് വിനോദം ഞങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന, എനിക്ക് സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന

കുടുംബത്തേ ടും എന്റെ വികാരങ്ങൾ കഴിയുന്ന ത്രെന്റാൻ മറച്ചു വെച്ചു. പ്രഭാതത്തു ിലും സായാഹ്നത്തു ിലും കുടുംബാരാധനയിൽ അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു, എന്റെ ഭാരം മഹാഭാരവാഹകനായവന്റെമേൽ ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ ശ്രമിച്ചു പ്പെ ടൾ, എന്റെ പ്രയത്നവും മനോഭാവവും ആരും അറിഞ്ഞു ിരുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ അപേക്ഷ കൾ വേദനകൊണ്ടു പിഴിഞ്ഞു മുറുകിയ ഹൃദയത്തു ിൽ നിന്നു ണ്ടുയർന്നു വന്നു ത്; നിയന്ത്രിക്കു ണ്ടാകാത്ത കാരണം എന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ വിച്ഛിന്നവും അസംബദ്ധവും ആയിരുന്നു. രക്തം എന്റെ മസഷ്ഠത്തു ിലേക്കു പ്പൊങ്ങു ിച്ചു പ്പെ അതുകൊണ്ടു പലപ്പോഴും എനിക്കു തെന്നു ിപ്പോകുകയും ഏകദേശം വീണുപോകുകയും ചെയ്തു. പ്രത്യേകിച്ചു എഴുതുവാൻ ശ്രമിച്ചു തിന് ശേഷം എനിക്കു നിരന്തരം മൂക്കു ിൽ നിന്നു രക്തം സ്രാവം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ എഴുത്തു ഞാൻ മാറ്റിവെക്കേണ്ടിവന്നു; എങ്കിലും, മറ്റുള്ളവർക്കു ടായി എനിക്കു സാക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു ടായിരുന്നില്ല എന്ന ബോധ്യം മൂലം എന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉത്കണ്ഠയുടെയും ഉത്തരവാദിത്തത്തു ിന്റെയും ഭാരം ഞാൻ ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

“ആരോഗ്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെക്കുറിച്ചു എനിക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടതൊക്കെയും ഞാൻ എഴുതി തയ്യാറാക്കുന്നതുവരെ നമ്പർ 11-ന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം മാറ്റിവെക്കുന്നതാണ് ഉചിതമെന്നു കരുതപ്പെട്ടുവെന്നു എന്നെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മറ്റൊരു കത്തും എനിക്കു ലഭിച്ചു; കാരണം ആ സംരംഭത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നവർ ധനസഹായത്തിന്റെ അത്യന്തം ആവശ്യമുള്ളവരായിരുന്നു, സഹോദരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനായി എന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം അവർക്കു ആവശ്യമായിരുന്നു. തുടർന്ന്, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെക്കുറിച്ചു എനിക്കു കാണിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നൊരു ഭാഗം ഞാൻ എഴുതി തയ്യാറാക്കി; എന്നാൽ മസ്തിഷ്കത്തിലേക്കുള്ള രക്തസമ്മർദ്ദം കാരണം മുഴുവൻ വിഷയവും അവതരിപ്പിക്കാൻ എനിക്കായില്ല. നമ്പർ 12 ഇത്രയും ദീർഘമായി വൈകുമെന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്പർ 11-ൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ഭാഗം യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും ഞാൻ അയച്ചിരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസത്തെ വിശ്രമത്തിന് ശേഷം ഞാൻ വീണ്ടും എഴുത്ത് തുടരാൻ കഴിയും എന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ അതിയായ ദുഃഖത്തിന്, എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ അവസ്ഥ എനിക്ക് എഴുതുക അസാധ്യമാക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. പൊതുവായതോ വ്യക്തിപരമായതോ ആയ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എഴുതണമെന്ന ആശയം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; അവയെ ഞാൻ എഴുതാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഞാൻ നിരന്തര ദുഃഖത്തിലായിരുന്നു.”

“ഇത്തരം സാഹചര്യത്തു ിൽ ഞങ്ങൾ ബാറ്റിൽ ക്രീക്കു ിലേക്കു പ്പെ മടങ്ങു ിപ്പോകുകയും, വഴികൾ ചെളിപിടിച്ച് പ്പെ തകർന്നു പ്പെ മിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ അവിടെ തന്നെ താമസിക്കുകയും, ഞാൻ അവിടെവെച്ചു നമ്പർ 12 പൂർത്തു ിയാക്കുകയും ചെയ്തണമെന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

ദൈവം തന്റെ നിമിത്തം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രവർത്തനയിൽ ബാറ്റിസ്റ്റ് ക്രീക്ക് വിലുളള തന്റെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടി അവരോടു സംസാരിക്കാനും അവരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കാനും എന്റെ ഭർത്താവെന്ന അത്യന്തം ആകാംക്ഷയുണ്ടായിരുന്ന ഡോ. ഞാൻ എന്റെ എഴുത്തുകൾ ഒക്കെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ...” Testimonies, volume 1, 576, 577.

അവസാനകാലങ്ങളിൽ, ബാറ്റിസ്റ്റ് ക്രീക്കും അവർ “നന്നായി പരിചയിച്ചിരുന്ന” ആളുകളും എന്നിങ്ങനെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ നേതൃത്വം, ഒരു കത്തോലിക്ക ഘോഷയാത്രയായി മാറി. സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ നേതൃത്വം ഒരു കത്തോലിക്ക ഘോഷയാത്രയായി മാറി. സ്വപ്നത്തിൽ അവർ “രണ്ടു പേരായി രണ്ടുപേരായി” വന്നു; ഒരാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു അളവുകോൽ, മറ്റൊരാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ക്രൂശ്. അവർ വീടിന്റെ ചുറ്റും ഒരു വൃത്തം വരച്ച്, മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു: “ഈ വീട് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടണം. അവർ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭാക്രമത്തിനെതിരെ സംസാരിച്ചു.” ബാറ്റിസ്റ്റ് ക്രീക്കിലെ കത്തോലിക്ക നേതാക്കൾ “പിടിച്ചെടുത്ത” ആ “വീട്ടിലെ” “വസ്തുക്കൾ” എന്തായിരുന്നു? കത്തോലിക്ക സഭയുടെ ഏതു “വിശുദ്ധ സഭാക്രമം” ആണ് “എതിർത്തു സംസാരിക്കപ്പെട്ടത്?”

കൂടുതൽ നേരിട്ട് പറഞ്ഞാൽ, ചോദ്യം ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കാം: “ഇൻക്വിസിഷനിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് കത്തോലിക്ക സഭയിലെ ഏത് ഓർഡറായിരുന്നു?” ചരിത്രത്തിൽ ജെസ്യൂട്ടുകൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഇൻക്വിസിഷൻ ഡൊമിനിക്കൻ ഓർഡറോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിച്ചത്; എന്നാൽ അവർ അതിൽ ഒരിക്കൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനു ശേഷം, ക്രൂരതയും രക്തപാതവും അത്യന്തം ഉത്സാഹത്തോടെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയ ഓർഡറായി അവർ മാറി.

ക്രിസ്തീയലോകമൊട്ട് കൈപ്രൊട്ട സ്റ്റാൻറിസംഭയങ്കര ശത്രുക്കളാൽ ഭീഷണിക്കുമ്പോഴവിധേയമായി. നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തെതിന്റെ ആദ്യവിജയങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ, അതിന്റെ നാശം സാധിച്ചിരിക്കാമെന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ റോം പുതിയ ശക്തികളെ വിളിച്ചുചേർത്തു. ഈ സമയത്താണ് ജെസ്യൂട്ടുകൾക്കു സഭാസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്; പാപ്പാഭിമാനത്തെതിന്റെ പോരാളികളിൽ ഏറ്റവും ക്രൂരവും, തന്ത്രശൂന്യതയില്ലാത്തതുമായ, ശക്തിയേറിയതുമായ സഭയായിരുന്നതു ആത്. ഭൂമിയിലെ ബന്ധങ്ങളെയും മാനുഷികതാൽപര്യങ്ങളെയും വിട്ടുമാറി, സ്വാഭാവിക സ്നേഹത്തെതിന്റെ അവകാശങ്ങളോടു മരിച്ചവരായി, വിവേകവും മനസ്സാക്ഷിയും പൂർണ്ണമായി മൗനപ്പെടുത്തിയവരായി, അവരുടെ സഭയുടെ നിയമം ഒഴികെ മറ്റെന്തു നിയമവും, അതിന്റെ ശക്തിവിപുലീകരിക്കുക എന്നതൊഴികെ മറ്റെന്തു കടമയും അവർ അറിയുന്നില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അതിന്റെ അനുയായികൾക്ക് അപകടത്തെ നേരിടാനും കഷ്ടം സഹിക്കാനും ശക്തി നൽകിയിരുന്നതു; തണുപ്പ്, വിശപ്പ്, പ്രയത്നം

ദാരിദ്ര്യം എന്നിവകൊണ്ട് ഭയപ്പെടാതെ, പീഡനയന്ത്രം, കാരാഗൃഹം, ചിതശ്ശിക്ഷ എന്നിവയുടെ മുമ്പിലും സത്യത്തെ നിന്ദിപ്പതാക ഉയർത്തീപ്പിടിക്കുവാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കി. ഈ ശക്തികളെ നേരിടുവാൻ, ജെസുട്ടിസം തന്റെ അനുയായികളിൽ അത്തരം ഒരു ഉന്മാദിമാനം പ്രചോദിപ്പിച്ചു; അതുവഴി അവർ സമാനമായ ഭീഷണികൾ സഹിക്കാനും സത്യത്തെ നിന്ദിപ്പതാക്കിക്കെതിരെ വഞ്ചനയുടെ സകല ആയുധങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാനും ശേഷിയുള്ളവരായി. അവർ ചെയ്തതുവാൻ അത്യന്തം വലുതായ കുറ്റമൊന്നുമില്ലായിരുന്നതു; അവർ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അത്യന്ത നികൃഷ്ടമായ വഞ്ചനയൊന്നുമില്ലായിരുന്നതു; അവർ ധരിക്കുവാൻ അത്യന്തം ദുഷ്കരമായ വേഷമൊന്നുമില്ലായിരുന്നതു. ശാശ്വത ദാരിദ്ര്യത്തെ നിന്നും വിനയത്തേ നിന്നും നേർച്ചപ്പെട്ടിരുന്ന വെങ്കിലും, സമ്പത്തും അധികാരവും സമ്പാദിക്കുക, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെ നിന്ദിപ്പതാനും വരുത്തുക, പാപ്പയുടെ പരമാധികാരം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നതു അവരുടെ ആസൂത്രിതലക്ഷ്യം.

"തങ്ങളുടെ സഭാസമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ വിശുദ്ധിയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു; ജയിലുകളും ആശുപത്രികളും സന്ദർശിക്കുകയും, രോഗികളെയും ദരിദ്രരെയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും, ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും, നന്മ ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ച യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധനാമം ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ നിർദ്ദോഷമായ ബാഹ്യരൂപത്തിന്റെ അടിയിൽ ഏറ്റവും കുറ്റകരവും മാരകവുമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും മറഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ലക്ഷ്യം മാർഗ്ഗങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്നു എന്നത് ആ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസിദ്ധാന്തമായിരുന്നു. ഈ നിയമപ്രകാരം, സഭയുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കു സേവകമായാൽ, അസത്യം, മോഷണം, വ്യാജസാക്ഷ്യം, വധം എന്നിവ ക്ഷമിക്കത്തക്കവെ മാത്രമല്ല, പ്രശംസനീയങ്ങളുമായിരുന്നു. വിവിധ വേഷമാറ്റങ്ങളിലൂടെ ജെസുട്ടുകൾ ഭരണപദവികളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു, രാജാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശകരായി ഉയർന്നു, രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നയങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരെപ്പറ്റി ചാരപ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ ഭൃത്യന്മാരായി മാറി. രാജകുമാരന്മാരുടെയും അഭിജാതന്മാരുടെയും പുത്രന്മാർക്കായി അവർ കോളേജുകൾ സ്ഥാപിച്ചു; സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കായി പാഠശാലകളും സ്ഥാപിച്ചു; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളെ പാപ്പാസഭാ ആചാരങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. മനസ്സിനെ കലക്കി വിടുന്നതിനും ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനും സങ്കല്പശക്തിയെ മയക്കി പിടിച്ചടക്കുന്നതിനുമായി റോമാസഭാ ആരാധനയുടെ സകല ബാഹ്യ ആഡംബരവും പ്രദർശനവും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ പിതാക്കന്മാർ പരിശ്രമിച്ചും രക്തം ചൊരിഞ്ഞും നേടിയ സ്വാതന്ത്ര്യം പുത്രന്മാരാൽ ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ടു. ജെസുട്ടുകൾ അതിവേഗം യൂറോപ്പൊട്ടാകെ വ്യാപിച്ചു; അവർ പോയിടത്തൊക്കെയും പാപ്പിസത്തിന്റെ ഒരു പുനരുജ്ജീവനം പിന്നാലെ വന്നു."

“അവർക്കു കൂടുതൽ അധികാരം നൽകുന്ന തിനായി, ഇൻക്വസിഷനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു പാപ്പ ത്വെൻ റ്റു പൂർണ്ണമായിട്ടു കത്തോലിക്ക രാജ്യങ്ങളിലുപോലും അത് പൊതുവെ ഏൽക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ത് അത്യന്തം വെറുപ്പേടൊഴിയുന്ന പുഷ്പം ലൂഥറിയോനകന്യായാധിപസഭസ്വീണ്ടും പാപ്പാഭിമുഖം ഭരണാധികാരികളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; പക്ഷെ എന്റെ വെളിച്ചം പോലും സഹിക്കാനാവാത്ത ത്രഭീകരമായ ക്രൂരതകൾ അതിന്റെ രഹസ്യ തടവറകളിൽ വീണ്ടും ആവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ. അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ, ജനതയുടെ യഥാർത്ഥ ശ്രേഷ്ഠഭാഗമായ ആയിരങ്ങൾ—ഏറ്റവും നിർമ്മലരും ഉദാത്തരും ഉയർന്നവർ, ഏറ്റവും ബൗദ്ധികശേഷിയുള്ളവരും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരും, ഭക്തിയുള്ളതും സമർപ്പിതരും പാസ്റ്റർമാർ, പരിശ്രമശീലികളും ദേശഭക്തരും ഉയർന്ന പൗരന്മാർ, ദീപ്തിമാനായ പണ്ഡിതന്മാർ, പ്രതിഭാശാലികളായ കലാകാരന്മാർ, പ്രാവീണ്യമുള്ള ശിൽപികൾ—കൊല്ലപ്പെട്ടുകയോ മറ്റു ദേശങ്ങളിലേക്കു ഔടിപ്പോകാൻ നിർബന്ധിതരാകുകയോ ചെയ്തു.

“റോം നവീകരണത്തിന്റെ വെളിച്ചം അണച്ചുകളയുവാനും, മനുഷ്യരിൽനിന്നു ബൈബിളിനെ പിൻവലിക്കുവാനും, ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളുടെ അജ്ഞാനവും അന്ധവിശ്വാസവും വീണ്ടും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും ആഹ്വാനിച്ച ഉപാധികൾ ഇങ്ങനെയാണിരുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താലും, ലൂഥറിൻ പിൻഗാമികളായി അവൻ ഉയർത്തിയ ആ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷന്മാരുടെ പ്രയത്നങ്ങളാലും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം തകർക്കപ്പെട്ടില്ല. അതിന്റെ ശക്തി രാജകുമാരന്മാരുടെ അനുകൂല്യത്തിനോ ആയുധബലത്തിനോ കടപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതല്ലായിരുന്നു. ഏറ്റവും ചെറുരാജ്യങ്ങളും, ഏറ്റവും വിനീതവും ഏറ്റവും ശക്തിഹീനവുമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ട ജാതികളും അതിന്റെ കോട്ടകളായി മാറി. അതു തന്റെ നാശം ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ശക്തമായ ശത്രുക്കളുടെ നടുവിലെ ചെറിയ ജീനീവയായിരുന്നു; അതു വടക്കൻ സമുദ്രതീരത്തെ മണൽപ്പുറങ്ങളിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഹോളണ്ടായിരുന്നു, അന്നത്തെ ഏറ്റവും മഹത്തും സമ്പന്നവുമായ രാജ്യമായ സ്പെയിന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിനെതിരെ പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്; അതു ശീതളവും നിർമ്മലവുമായ സ്വീഡനായിരുന്നു, നവീകരണത്തിനായി ജയങ്ങൾ നേടിയെടുത്തത്.”

The Great Controversy, 234, 235.

ദൈവവചനത്തേക്കു ഓർത്തുള്ളൊരു വിശ്വാസാധാരമായ പരമ്പരയുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും മേലാണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽനിന്നു ബൈബിളിനെ മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു സാധ്യമായ എല്ലാം അവർ ചെയ്തു. ലാവൊദിക്യൻ അഡ്വൻസിസത്തിന്റെ നേതാക്കൾ എലൻ വൈറ്റിന്റെ രചനകളെക്കുറിച്ച് ഭിന്നഭിന്നപ്രായക്കാരെ കോടതിയിൽ കൊണ്ടുപോകുകയില്ല; എന്നാൽ തങ്ങൾ ബാറ്റിൽ ക്രീക്കിന്റെ നേതാക്കളാണെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കർ അങ്ങനെയെ കത്തോലിക്കാ ത്വമെന്ന മൃഗത്തിന്റെ സാരസത്തയെന്ന യാണിമയെ

ലക്ഷ്യങ്ങളെ ശിശുസാധിപ്പിക്കുന്നതിനായി ലൗകിക അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്ന ത്. അഡ്വക്കേറ്റ്സിംഗ് ന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി നിയമപരമായ ലൗകിക അധികാരം ആശ്രയിച്ചു പോകാൻ, അവരുടെ "വിശുദ്ധ ക്രമത്തിന്റെ" ഫലങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

സ്റ്റാനിഷ് ഇൻക്വിസിഷന്റെ auto-da-fé (വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി) എന്ന ചടങ്ങുകളുടെ സാഹചര്യത്തിൽ, ഞാങ്ങളെയും ക്രൂശം ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിക്കപ്പെടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതീകാത്മക ഘടകങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഞാങ്ങളെ എന്നു പറയുന്നത്, മുള്ളുകൊണ്ടുള്ള കിരീടധാരണത്തിനിടെ യേശുവിന്റെ കയ്യിൽ പരിഹാസരാജഭണ്ഡമായി വെച്ചതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; റോമൻ സൈനികർ അവനെ അതുകൊണ്ട് അടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് പരിഹാസവും പീഡനവും നിരസനവും പ്രതീകീകരിക്കുന്നു.

ഓട്ടോ-ദ-ഫേ പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ ക്രൂശ് പ്രാധാന്യത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു പച്ച ക്രൂശ് (പലപ്പോഴും കറുത്ത ക്രേപ്പുകൊണ്ട് മൂടിയിരുന്നത്) ഇൻക്വിസിഷന്റെ ചിഹ്നമായി പ്രവർത്തിച്ചു; അത് മുൻദിനത്തിൽ നടന്ന വേറിട്ട തയ്യാറെടുപ്പ് പ്രദക്ഷിണത്തിൽ വഹിക്കപ്പെടുകയും ചടങ്ങിനിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത് ആ ട്രിബ്യൂണലിന്റെ അധികാരത്തെ പ്രതീകീകരിച്ചു.

സാധനങ്ങളുടെ നിരോധനം എന്നത്, കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ സ്വത്ത് പിടിച്ചെടുക്കലിനെ (ജപ്തിയോ നിരോധനമോ) സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ട്രിബ്യൂണലിന് ധനസഹായം നൽകുകയും മതദ്രോഹത്തെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഇൻക്വിസിഷനിൽ സാധാരണയായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നു ഇത്. ഇത് ഓട്ടോ-ദ-ഫേ ശിക്ഷാവിധികളിൽ പൊതുവായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും, പൊതുഅപമാനത്തെയും ഭീഷണിമൂലമായ നിരോധനത്തെയും ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തു.

എലൻ ജി. വൈറ്റ് ന്റെ രചനകൾ, മൂന്ന് റിവിന്റേ ട്ട് ത്തിന്റെ ഗാനം പാടപ്പെടുന്നതിനെ മുന്നപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ള ശ്രമമായി അവളുടെ രചനകളെ നിരോധിക്കാൻ പോകുന്ന നേതൃത്വത്തെ വ്യക്തമായും നിർണ്ണായകമായും കുറ്റം വിധിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രകടമാക്കുന്ന തൊട്ടുമുമ്പ്, അശുദ്ധമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ അവസാന പ്രവൃത്തിയായി അത്. ഒരു "കത്തോലിക്ക ഘോഷയാത്ര" സൂര്യനോട് നമസ്കരിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ച് പ്രാചീനപുരുഷന്മാരോടു യോജിക്കുന്നു. താഴെക്കൊടുത്ത റിവിന്റേ നാല് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ, ആദ്യ അനുച്ഛേദം "അവസാന നാളുകളിൽ" ഉള്ള "ദൈവത്തെ അവകാശപ്പെടുന്ന ജനത്തെ" അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗം വ്യക്തം പഠിപ്പിക്കുന്നത്, അവസാന നാളുകളിൽ, സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വക്കേറ്റ്സിംഗ്

ശുശ്രൂഷകർ "സഭകളിലും തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിലെ വലിയ സമ്മേളനങ്ങളിലും" "ആഴ്ചയിലെ ആദ്യ ദിവസം ആചരിക്കേണ്ട തിന്റെ ആവശ്യകത ജനങ്ങളോടു ശക്തമായി ആവശ്യപ്പെടും" എന്നതാണ്.

"ഈ അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ കർത്താവിന്നു നാമമാത്രമായി തന്നെ ജനമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തന്റെ ജനത്തോടു ഒരു തർക്കമുണ്ട്. ഈ തർക്കത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്തസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ളവർ നെഹെമ്യാവു സ്വീകരിച്ച പാതയ്ക്ക് നേരെ വിപരീതമായ ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കും. അവർ സ്വയം ശബ്ദത്തിനെ അവഗണിക്കുകയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം നിൽക്കുകയില്ല; ആചാരപരമ്പരകളുടെയും സംസ്കാരപരമ്പരകളുടെയും അവശിഷ്ടക്കുമ്പാരത്തിന്റെ അടിയിൽ അതിനെ മറവുചെയ്തുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നുമത് അകറ്റി നിർത്തുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും. സഭകളിലും തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിലെ വലിയ സമ്മേളനങ്ങളിലുമായി ശുശ്രൂഷകർ ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം ആചരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ജനങ്ങളോട് ശക്തമായി ഉന്നയിക്കും. കടലിലും കരയിലും ദുരന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു; ഈ ദുരന്തങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ഒരു അനർത്ഥം മറ്റൊന്നിന്റെ പിന്നാലെ ഉടനെയുണ്ടാകുന്നതുപോലെ; മനസ്സാക്ഷിപൂർവ്വം ശബ്ദമുള്ള ആചരിക്കുന്ന ചെറിയ കൂട്ടം, ഞായറാഴ്ചയെ അനാദരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ കോപം ലോകത്തിന്മേൽ വരുത്തുന്നതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടും."

ഇത്, ഞായറാഴ്ച ആചരണം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരായും, അതുപോലെ "മനസ്സാക്ഷിബോധമുള്ള ശബ്ദമുള്ള ആചരിക്കുന്നവരുടെ ചെറിയ സംഘത്തെ" "ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നവരായും" ഇരിക്കുന്ന "ദൈവത്തിന്റെ പേരുപറയുന്ന ജനങ്ങൾ" എന്ന നിലയിൽ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളെ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അടുത്ത അനുച്ഛേദത്തിൽ, കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങളിലെ പീഡനം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. മുൻ അനുച്ഛേദം, അവർ മനസ്സാക്ഷിബോധമുള്ള ശബ്ദമുള്ള ആചരിക്കുന്നവർ എന്നു വിളിക്കുന്നവരോടുള്ള വിരുദ്ധതയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പേരുപറയുന്ന ജനങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവസാനിച്ചത്. തുടർന്ന് അവർ മുൻകാല ചരിത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുകയും, ആ ചരിത്രങ്ങൾ അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അത്യന്തം വ്യക്തമാണ്.

"ലോകത്തെ ബദ്ധരാക്കി പിടിക്കേണ്ട തിന്നുസാത്താൻ ഈ വ്യാജോപദേശം പ്രബലമായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ തെറ്റുകൾ അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നതാണ് അവന്റെ പദ്ധതി. സകല വ്യാജമതങ്ങളുടെയും പ്രചാരണത്തിൽ അവൻ സജീവമായി പങ്കു കൊള്ളുന്നു; തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ബലമായി നടപ്പാക്കുന്നതിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നിനും പിന്നെ ഏതെങ്കിലും മതോത്സാഹത്തെ തന്റെ ആവരണത്തിൽ, അവന്റെ ആത്മവിനാശം സ്വയംനിർമ്മിച്ച പെട്ട മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ സഹമനുഷ്യർക്കായി അത്യന്തം

ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അവരിൽ ഏറ്റവും ഭയാനകമായ കഷ്ടതകൾ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാത്താനും അവന്റെ പ്രവർത്തകരും ഇന്നും അതേ ആത്മവാദിയാണ് ഉള്ളത്; കഴിഞ്ഞ കാലത്തു നിന്നെ ചരിത്രം നമ്മുടെ ദിവസങ്ങളിൽ വീണ്ടും ആവർത്തനം ചെയ്യുന്നു.

“ദോഷം ചെയ്യുവാൻ തങ്ങളുടെ മനസ്സും ഇച്ഛാശക്തിയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യർ ഉണ്ട്; അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്ധകാരഗുഹകളിൽ അവർ ഏതു കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുമെന്നതു അവർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മനുഷ്യർ സ്വയംവഞ്ചിതരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്തായ നീതിനിയമത്തെ അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അതിന്നു പകരമായി തങ്ങളുടേതായ ഒരു മാനദണ്ഡം സ്ഥാപിച്ചു, ആ മാനദണ്ഡത്തോടു തങ്ങളെത്തന്നെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി തങ്ങൾ വിശുദ്ധന്മാരാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കർത്താവു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതു വെളിവാകുവാൻ അവർക്കു അനുവദിക്കും; അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന അധിപന്റെ ആത്മാവിനെ പ്രവൃത്തിയായി പ്രകടമാക്കുവാൻ അവൻ അവരെ വിടും. അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നവരോടുള്ള അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ, അതിനോടുള്ള തങ്ങളുടെ ദോഷം അവർ പ്രകടമാക്കുന്നതു അവൻ അനുവദിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തെ ഉന്മത്തമായി പ്രേരിപ്പിച്ച അതേ മതോത്സുകതയുടെ ആത്മാവിനാൽ അവർ പ്രചോദിതരായിരിക്കും; സഭയും സംസ്ഥാനവും അതേ അഴിമതിപരമായ ഐക്യത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേരും.”

“ഇന്നത്തെ സഭ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാറ്റിനിർത്തിയ പുരാതന യെഹൂദന്മാരുടെ പാദചിഹ്നങ്ങളിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു. അവർ നിയമത്തെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു, നിത്യനിയമത്തെ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴും അന്നപ്പോലെ അഹങ്കാരം, അവിശ്വാസം, ധർമ്മനിഷേധം എന്നിവയാണ് അതിന്റെ ഫലം. അവളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ മോശെയുടെ പാട്ടിലെ ഈ വാക്കുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ‘അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വഷളാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവരുടെ കറ അവന്റെ മക്കളുടെ കറയല്ല; അവർ വളഞ്ഞും വക്രവുമായ തലമുറ ആകുന്നു. മൂഢരും ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുമായ ജനമേ, നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ യഹോവയോടു പകരം കൊടുക്കുന്നുവോ? നിന്നെ സ്വന്തമാക്കിയവൻ അവൻ നിന്റെ പിതാവല്ലയോ? അവൻ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു നിലനിറുത്തിയിട്ടില്ലയോ?’”

Review and Herald, March 18, 1884.

ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരായ ജനങ്ങളുടെ അന്ത്യ കാല പീഡനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക ആത്മവാദിലെ ഭാഗംതോറും ഭാഗങ്ങളുണ്ട്; അവർ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന “ഇന്നത്തെ സഭ” എന്നത് പൊതുവാക്യം ക്രിസ്തീയതയെല്ലാ സൂചിപ്പിക്കുന്നതല്ല, മറിച്ച് യെഹൂദസഭയാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും അവർ ആവർത്തിച്ചു തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന സഭയെയാണ്. അവളുടെ രചനകളിലെ ആവൃത്തമായ ഭാഗങ്ങളാണ്

സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ രചനകളിന്മേൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയപ്പെടുത്തുന്ന സെവൻത്-ഡേ അഡ്വന്റ് സഭ ശ്രദ്ധിച്ചതിന്റെ പ്രകടനമാണ്; അവളുടെ സ്വപ്നം അതിനെ അത്യന്തം യോജിച്ച രീതിയിൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ. അവളുടെ രചനകൾക്കെതിരായ അവരുടെ നടപടികൾ, കത്തോലിക്കാ മതത്തിന്റെ ഒരു വിശുദ്ധ ക്രമമായി മാറിയ ബാറ്റിൽ ക്രീക്കിലെ നേതാക്കളെപ്പോലെ നിരോധിക്കേണ്ടതായിരുന്ന അവളുടെ വീട്ടിലെ വ്യക്തമായ സ്വത്തുക്കളെതിരായ നടപടികളായിരുന്നു. അവളുടെ രചനകളിന്മേലുള്ള അവരുടെ ആക്രമണം യിരെമ്യ വാവിന്റെ രചനകളിന്മേലുള്ള ആക്രമണത്തോലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു. യിരെമ്യ വാവിന്റെ രചനകൾ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനു എലൻ വൈറ്റിന്റെ സ്വപ്നം രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യവുമാണ്.

ലവോദിക്യൻ അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ മൂന്നാം തലമുറയിൽ ഒത്തുതീർപ്പാണ് മുഖ്യ പ്രമേയമായിരുന്നത്. മൂന്നാം തലമുറയെ പെർഗമോസ് സഭ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1919-ൽ W. W. Prescott രചിച്ച *The Doctrine of Christ* എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ആരംഭിച്ച് 1956-ൽ *Questions on Doctrine* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ സമാപിക്കുന്ന കാലഘട്ടം, ഒരു ആൽഫാ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ആരംഭിച്ച് ഒരു ഓമേഗാ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്ന പരിവർത്തനഘട്ടത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ആദ്യ ഗ്രന്ഥം, യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹത്തെ നിരസിച്ച, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ദൃഷ്ടികോണം W. W. Prescott സ്വീകരിച്ചതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. യുക്തിയായി *The Doctrine of Christ* എന്നു ശീർഷകം നൽകിയിരുന്ന Prescott-ന്റെ ആ പുസ്തകം, മില്ലറൈറ്റ് പ്രവചനസന്ദേശത്തെ ഉള്ളടക്കശൂന്യമാക്കി, കത്തോലിക്കസഭയും മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും ആരാധിക്കുന്ന ശൂന്യമായ യേശുവിന്റെ നിർവചനമാത്രം ശേഷിപ്പിച്ചു. ആ തലമുറയിലെ അവസാന ഗ്രന്ഥം, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും അവന്റെ നീതിയെയും കരുണയെയും നശിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണവും നീതീകരണവും നിർവചിക്കുന്നു. പ്രാചീന യിസ്രായേലിന് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരികളായിരിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു; അതുപോലെ അഡ്വന്റിസം ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും അവന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെയും ഭണ്ഡാരികളായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 1919-ൽ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തെ നിരസിച്ച ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതുവഴി ലവോദിക്യൻ അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ മൂന്നാം തലമുറ ആരംഭിച്ചു, പിന്നീട് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ നിരസിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകത്തോടെയാണ് അത് അവസാനിച്ചത്.

“നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ നിന്റെ ദൂരഹിതത്തിൽ മുഴുകി, അഹങ്കാരവും സ്വയംനീതിബോധവും മൂലം നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഏറ്റുപറയാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സാത്താന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ ശക്തമായി കീഴ്പ്പെടുത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. നിങ്ങളുടെ പിഴവുകൾ

മൂന്നാമത്തെ സഭയായ പെർഗമോസ്, നാലാം തലമുറയായ പാപ്പസഭയായ ത്യാതിരയിലേക്കു നയിച്ചു; അവിടെ ഇരുപത്തഞ്ച് പുരുഷന്മാർ ത്യാതിരയുടെ അധികാരത്തിന്റെ ചിഹ്നത്തിനു മുമ്പിൽ നമിക്കുന്നു.

“സഭയും രാജ്യ വും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം—അതിന്റെ അളവ് എത്ര ചെറുതായിരുന്നാലും—ലോകത്തെ സഭയോടു കൂടുതൽ അടുത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ഫെങ്കിലും, യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു സഭയെ ലോകത്തോടു കൂടുതൽ അടുത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതേയുള്ളൂ.

1977 മേയ് 18-ന്, സഭയുടെ Northern Europe-West Africa Division-ിലെ ഒരു ഡയറക്ടറും സഭാത്തരബന്ധങ്ങളിൽ പങ്കാളിയുമായ ബർട്ട് ബി. ബീച്ചർ, റോമിലെ ഒരു സംഘദർശനത്തിനിടെ പ്രതി-ക്രിസ്തുമതപോഷ്കപോൾ VI-ന് സ്വർണം പൊതിഞ്ഞ ഒരു മെഡാലിയൻ സമർപ്പിച്ചു. അത് Conference of Secretaries of World Confessional Families എന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഈ സംഭവം Adventist Review (August 11, 1977)-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തപ്പോൾ; കൂടാതെ Religious News Service, ഒരു ഔദ്യോഗിക SDA പ്രതിനിധി ആദ്യമായി ഒരു പോണ്ടിഫിക്കുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയ സംഭവമായി ഇതിനെ രേഖപ്പെടുത്തി.

“തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയുകയോ അതിലേക്ക് ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കു നേരെ കർത്താവ് ഒരു ശാപം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റേയും ഉപദേശത്തിന്റേയും നിയമമായി എന്ത് കണക്കാക്കപ്പെടണമെന്നതു മഹത്തായ ‘ഞാൻ ആകുന്നു’ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു; ബൈബിൾ ഒരു കൂടുംബപുസ്തകമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു മിരിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന സഭ റോമിൽനിന്ന് യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാത്തവിധം വേർപെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ഒരിക്കൽ ഈ മഹാ വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്റെ സഭയിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം വേർപെട്ടവരായിരുന്നു; എന്നാൽ അവർ അവളോടു കൂടുതൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോഴും റോമാസഭയോടുള്ള സന്ധിയിലേക്കുള്ള പാതയിലുമാണ്. റോം ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല. അവളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അണുവളവുപോലും മാറ്റമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അവൾ തനിക്കുമിടയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കുമിടയിലെ ഭേദം ഒട്ടും ചുരുക്കിയിട്ടില്ല; മുന്നോട്ടു വന്നത് മുഴുവനും അവർ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിനുവേണ്ടി ഇത് എന്തു തെളിയിക്കുന്നു? മനുഷ്യരെ അവിശ്വാസത്തോടടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു ബൈബിൾസത്യത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്. പാപത്വത്തോടുള്ള അകലം കുറയ്ക്കുന്നതു പിന്മാറിപ്പോകുന്ന ഒരു സഭയാണ്.”

“ലൂഥർ, ക്രാൻമർ, റിഡ്ലി, ഹൂപ്പർ, സത്യത്തിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളായിരുന്ന സഹസ്രക്കണക്കിന് മഹാത്മാർ — ഇവരെപ്പോലുള്ള ആത്മാക്കളാണ് യഥാർത്ഥ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം റോമാനിസത്തോടുള്ള ഐക്യത്തിന് അസമർത്ഥമാണെന്നും, പാപത്വത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറിൽനിന്നു എത്ര ദൂരെയോ അത്രയും ദൂരെയായി വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും അവർ സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസകാവൽക്കാരായി നിന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സത്യസാക്ഷികൾക്ക് ‘പാപപുരുഷനോടു’ ക്രിസ്തുവിനും അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും യോജിക്കാനാകുന്നതിലും അധികം യോജിക്കാനാവാുമായിരുന്നുില്ല. മുമ്പത്തെ യുഗങ്ങളിൽ നീതിമാന്മാർ റോമയോടു ബന്ധപ്പെടുക അസാധ്യമാണ് എന്നു തോന്നിയിരുന്നതു; ഈ തെറ്റിന്റെ സംവിധാനത്തോടുള്ള അവരുടെ വൈരുദ്ധ്യം സ്വതന്ത്രവും ജീവനും നഷ്ടപ്പെടാതെ ഭീഷണിയിലൂടെയാണ്

നിലനിർത്തപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ വേർതിരിവ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു, പുരുഷാർത്ഥത്തോടെ സത്യത്തെ നിസുവേണ്ടി പോരാടി. ബൈബിൾസത്യം അവർക്ക് സമ്പത്തു നേടാനുള്ള മാതൃകയല്ല, ജീവൻ തന്നെ ക്ഷേമം പ്രദാനം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റേയും മിഥ്യാസൂക്ഷ്മതയ്ക്കെതിരെ സത്യം കുമ്പാരത്തു നിന്നിരുന്നതിനാൽ സത്യം അടിഞ്ഞു മുക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതിനെ അവർ സഹിക്കാനാവില്ലായിരുന്നു. അവർ ദൈവവചനം കൈകളിൽ എടുത്തു, ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സത്യത്തെ നിർവ്വേദിച്ച് ഉയർത്തി, ബൈബിൾ ഉത്തരവാധിപത്യം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ ജോടുവെളിപ്പെടുത്തിയതിനെ ധൈര്യത്തോടെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിമിത്തം അവർ ഏറ്റവും ക്രൂരമായ മരണങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു; എന്നാൽ അവരുടെ രക്തം കൊണ്ടാണ്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കുവേണ്ടി അവകാശപ്പെടുന്ന അനേകർക്കുള്ള ജീവനുള്ളതിന്റേയും അടിസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു. വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കായി അവർ സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഈ അവകാശങ്ങൾ ശിക്ഷാവിട്ടുകൊടുക്കുമോ? സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തോടു നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടും, അവൻ റോമിന്റെ നുകരണത്തിൽനിന്നും നമ്മെ വിടുവിച്ച ശേഷം വീണ്ടും ഈ ക്രിസ്തുവിരുദ്ധശക്തിയുടെ അടിമത്തത്തിൽ നമ്മെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുമോ? നമ്മുടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ അവകാശവും ഒപ്പിട്ടു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു, നാം നമ്മുടെ അധഃപതനം തെളിയിക്കുമോ?"

"മലനിരകളിലും താഴ്വരകളിലും പ്രതിധ്വനിച്ചു, ഭൂകമ്പം പോലെ യൂറോപ്പിനെ കുലുക്കിയ ലൂഥറിന്റെ സ്വർഗ്ഗം, യേശുവിന്റെ മഹത്തായ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഒരു സൈന്യത്തെ വിളിച്ചുയർത്തി; അവർ പിന്തുടർന്നു നയിക്കപ്പെട്ട സത്യത്തെ മട്ടിക്കെട്ടുകളാലും, പീഡനങ്ങളാലും, തടവറകളാലും, മരണത്താലും മൗനപ്പെടുത്തി വാൻകുഴിഞ്ഞില്ല; ഇന്നു മഹത്തായ രക്തസാക്ഷികളുടെ ആ സൈന്യത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മെ ഓടാപറയുന്നതെന്തെന്നാൽ, റോമൻ അധികാരം അന്ത്യം ഭാവനകളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രവചിക്കപ്പെട്ട മഹാഭയം പൗലോസ് തന്റെ കാലത്തു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി കണ്ട അധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മമാണ്. റോമൻകളോടു ചേർന്നു സഭ അതിവേഗത്തിൽ സ്വയം വിട്ടുപോയിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യം കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നു ചെവി തിരിച്ചു തായവർ അവരുടെ വഞ്ചനകളെ കൈമാറ്റം ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയാണ്. പാപ്പ സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരങ്ങളും പാപ്പ സഭയുടെ കോളാളികളും, സന്യാസിനീമന്ദിരങ്ങളും, സന്യാസശ്രമങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കെതിരെ തുപോലെത്തന്നെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കെതിരെ ലോകത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു വീശിയുറയുന്ന പ്രത്യേകതയുടെ അടയാളം നഷ്ടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു വരികുന്നതുപോലെ അവർ തങ്ങളുടെ

റോമൻ അധികാരത്താൽ നിന്റേയും ഇടയിലെ അകലം കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ു. സത്യം കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നും അവർ ചെവികൾ തിരിച്ചു; ദൈവം അവരുടെ പാതയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചുവെളിച്ചം സ്വീകരിക്കാൻ അവർ മനസ്സ് തുടർച്ചയായി തുടർച്ചയായി അന്ധ കാരത്താൽ ലേക്കുകൂടുന്ന പോകുന്ന ു. റോമൻവാദികളും അവരോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നവരും നടത്തുന്നതിലൂടെ പഴയ ക്രൂരപീഡനം വീണ്ടെടുക്കുന്നതല്ല എന്നു തന്നെ ആശയത്തെ അവർ പരിഹാസത്തോടെ സംസാരിക്കുന്ന ു. ദൈവവചനം അത്തരമൊരു പുനരുജ്ജീവനത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രവചിക്കുന്ന ുവെന്നു വസൂത അവർ തിരിച്ചറിയുന്ന അവസാനകാലങ്ങളിൽ ദൈവജനങ്ങൾ പീഡനം അനുഭവിക്കുന്ന ു എന്ന ും അവർ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല, എങ്കിലും ബൈബിൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്ന ു: 'The dragon was wroth with the woman, and went to make war with the remnant of her seed, which keep the commandments of God, and have the testimony of Jesus Christ.'

"പാപവും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ മതമാണ്; മനുഷ്യസമൂഹത്തിലെ ഭൂരിഭാഗത്തിനും പാപം ചെയ്യാൻ അനുവാദം നൽകുകയും അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെ വിടുതൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉപദേശം പ്രിയമാണ്. മനുഷ്യർക്കു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മതം ആവശ്യമുണ്ട്; മനുഷ്യന്റെ ഉപായങ്ങളാൽ രൂപംകൊണ്ടതുമായിട്ടും ദൈവിക അധികാരം അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ ഈ മതം ജഡമനസ്സിന് അനുകൂലമാണ്. തങ്ങൾ ജ്ഞാനികളും ബുദ്ധിമാന്മാരുമാണെന്ന് കരുതുന്നവർ നീതിയുടെ മാനദണ്ഡമായ പത്തു കല്പനകളിൽനിന്ന് അഹങ്കാരത്തോടെ പിന്തിരിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ മാർഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ മഹത്വത്തോട് യോജിച്ചതല്ലെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അതിനാൽ അവർ തെറ്റായ വഴികളിലേക്കും നിരോധിത പാതകളിലേക്കും കടക്കുന്നു; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക പ്രകാരം അല്ല, പാപയുടെ മാതൃക പ്രകാരം, സ്വയംപര്യാപ്തരും സ്വയംഗർവ്വരുമായിത്തീരുന്നു. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ആത്മീയതയും ആത്മനിഷേധവും മാത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്ന മതരൂപം അവർക്കു വേണം; വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്ത മാനുഷിക ജ്ഞാനം അവരെ പാപത്താൽ വെറുക്കാൻ നയിക്കുകയില്ലാത്തതിനാൽ, അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകളിലേക്കും ഉപദേശങ്ങളിലേക്കും അവർ സ്വാഭാവികമായി ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ കർത്താവിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽ നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവേചനമുള്ള അറിവോടെ, പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വകവും താഴ്മയോടെയും ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ അത്യധികം പ്രകാശിതരായി കരുതുന്നു. കർത്താവിന്റെ മാർഗങ്ങളെ അറിയാൻ താത്പര്യമില്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ മനസ്സുകൾ മുഴുവനും വഞ്ചനകൾക്കു തുറന്നിരിക്കുന്നു; അസത്യത്തെ സ്വീകരിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും അവർ പൂർണ്ണമായി സന്നദ്ധരാണ്. ഏറ്റവും യുക്തിഹീനവും ഏറ്റവും അസംഗതിയുള്ളതുമായ വ്യാജങ്ങളെ സത്യമായി അവർക്കു ചമച്ചുനൽകുന്നതിൽ അവർ സന്തുഷ്ടരാണ്."

“സാത്താന്റെ വഞ്ചനയുടെ ശിഖരസ്യഷ്ടി പോപ്പിസമാണ്; അതുപോലെ, മഹത്തായ ബൗദ്ധിക അന്ധകാരത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടം റോമീയതയ്ക്കു് അനുകൂലമായിരുന്നതായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, മഹത്തായ ബൗദ്ധിക പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടവും അതിന്റെ അധികാരത്തിന് അനുകൂലമാണെന്നതും തെളിയിക്കപ്പെടും; കാരണം മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങളുടെതായ മേന്മയിൽ ഏകാഗ്രമാകുന്നൂ, ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ അറിവിൽ നിലനിർത്തി വാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. റോം അച്ചുതത്വ അവകാശപ്പെടുന്നൂ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുക്കൾ അതേപാത തന്നെയാണ് പിന്തുടരുന്നതു്. അവർ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കാനും വെളിച്ചത്തു് നിൽക്കുന്ന അതിലും മഹത്തായ വെളിച്ചത്തു് ലേക്കു് മുന്നേറാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർ സ്വയം മുൻധാരണകളുടെ മതിൽ കെട്ടിപ്പുട്ടുന്നൂ, തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കപ്പെടാനും മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കാനും തയ്യാറായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഉന്നൂ.”

“എന്നിരുന്നാലും സഭകളുടെ മനോഭാവം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കട്ടെ, എങ്കിലും മനസ്സുതളരേണ്ട ആവശ്യമില്ല; കാരണം ദൈവത്തിന് തന്റെ സത്യത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജനമുണ്ട്; അവർ ബൈബിളിനെയും, ബൈബിൾ മാത്രം തന്നെയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഉപദേശത്തിന്റെയും നിയമമാക്കും; അവർ നിലവാരം ഉയർത്തുകയും, ‘ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും’ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പതാക ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ നിർമ്മലമായ ഒരു സുവിശേഷത്തെ മൂല്യവത്തായി കരുതുകയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഉപദേശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമായി ബൈബിളിനെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും.”

“ഇത്തരം ഒരു സമയത്തിനായി—സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം മനുഷ്യർ തള്ളിക്കളയുന്ന ഈ വേളയിൽ—ദാവീദിന്റെ പ്രാർത്ഥന പ്രസക്തമാണ്: ‘യഹോവേ, പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സമയം ആയിരിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അസാധുവാക്കിയിരിക്കുന്നു.’ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്മേൽ ഏകദേശം സർവസാധാരണമായ അവജ്ഞ ചുമത്തപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്തേക്കാണ് നാം വരുന്നത്; ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ ആചരിക്കുന്ന അവന്റെ ജനങ്ങൾ കഠിനമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ അതിന്റെ ബാധ്യതാപൂർണ്ണമായ അവകാശങ്ങളെ കാണാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ ആദരവ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുമോ? ദാവീദിനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ ആചരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം തള്ളിക്കളയുകയും അതിന്മേൽ അനാദരവും അവജ്ഞയും ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്ര അനുപാതത്തിൽ തന്നെ, അതിനെ ഭക്തിപൂർവ്വം ആദരിക്കട്ടെ.” Signs of the Times, February 19, 1894.

ലവോദികൃഷ്ട ക്ഷാമമായ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വൈസ് റിസോഴ്സ് സഭയിലെ ഒരു നേതാവായ എതിർക്രിസ്ത്യാനി ഒരു സ്വർണ്ണ പതകം നൽകപ്പെടുന്നതിന് രണ്ടു വർഷം മുമ്പ്, 1975-ൽ, സെവൻത്-ഡേ അഡ്വൈസ് റിസോഴ്സ് സഭയ്ക്കെതിരെ ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു; EEOC v. Pacific Press Publishing Association (Case No. C-74-2025 CBR in the U.S. District Court for the Northern District of California) എന്ന ഈ കേസിൽ, സമാന തൊഴിൽാവസര കമ്മീഷൻ സഭയുടെ പ്രസാധന സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ രണ്ടു വനിതാ ജീവനക്കന്മാരിയായ മെരികേയ് സിൽവർ (കേസ് ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ട സമയത്തേക്ക് 60 മുമ്പ്) ജോലി വിട്ടുപോയിരുന്ന മുൻ എഡിറ്ററിയും ലോർണാ ടോബ്ബറും വേണ്ടി കേസ് കൊടുത്ത ഗുണമേന്മയുള്ളതും ആനുകൂല്യങ്ങളുള്ള ലിംഗാധിഷ്ഠിത വിവേചനം ആരോപിച്ചുകൊണ്ടു്. സഭ, മതപരമായ ഒഴിവാക്കലുകൾ ഉന്നയിക്കുകയും തന്റെ ഭരണഘടനാപരമായ ഘടനയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്, ഭാഗികമായി തന്റെ ആചാരങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചു.

1976 ഫെബ്രുവരി 6-ാം തീയതിയിട്ട് സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ (കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച പ്രതിരോധ ഹർജിയുടെ ഒരു ഭാഗമായി), നീൽ സി. വിൽസൺ (അന്ന് സഭയുടെ നോർത്ത് അമേരിക്കൻ ഡിവിഷന്റെ പ്രസിഡന്റും, പിന്നീട് 1979-1990 കാലഘട്ടത്തിൽ ജനറൽ കോൺഫറൻസ് പ്രസിഡന്റുമായിരുന്ന വ്യക്തിയും) റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയെ സംബന്ധിച്ച സഭയുടെ ചരിത്രപരമായ നിലപാടുകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു. പാപ്പാതന്ത്രത്തോട് സമാനമായ ഒരു "ശ്രേണീബദ്ധ സഭാധിപത്യസംവിധാനം" സഭയ്ക്കുണ്ടെന്ന ചിത്രീകരണങ്ങൾക്കെതിരെ വാദിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലായിരുന്നു ആ പ്രസ്താവന ഉണ്ടായത്. ബന്ധപ്പെട്ട മുഴുവൻ ഉദ്ധരണിയും ഇങ്ങനെയാണ്: "സെവൻത്-ഡേ അഡ്വൈസ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ഈ മതസംഘടന വ്യക്തമായി റോമൻ കത്തോലിക്കാവിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് സത്യമാണ്; കൂടാതെ, 'ശ്രേണീബദ്ധ സഭാധിപത്യസംവിധാനം' എന്ന പദം, പാപ്പാതന്ത്രപരമായ സഭാഭരണരീതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി നിന്ദാസൂചക അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുമാണ്. എന്നാൽ സഭയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായിരുന്ന ആ മനോഭാവം, ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തും അതിനു മുൻപുള്ള നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഭാഗത്തും സംരക്ഷണവാദി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതസംഘടനകൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി ഉണ്ടായിരുന്ന പാപ്പാവിരുദ്ധ പ്രവണതയുടെ ഒരു പ്രകടനം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലായിരുന്നു; സെവൻത്-ഡേ അഡ്വൈസ് സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത് ഇപ്പോൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ചവറുകൂട്ടയിലേക്കു തള്ളിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു."

ഇത് സഭയുടെ പരമ്പരാഗത പ്രവാചക വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മാറിപ്പോക്ക് നിലപ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു; ആ വ്യവസ്ഥ സംബന്ധിച്ച ഓട്ടോമനുകൂലതയിൽ പാപ്പാസഭയെ 'മൃഗം' അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനി എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. സഭയുടെ അകത്തു് പുറത്തു് ഉള്ള

വിമർശകർ, ആധുനിക ഐക്യ സഭാ പ്രസ്ഥാനത്തോടോ നിയമപരമായ പ്രതിരോധങ്ങൾ ജോടോടൊന്നു ചേരുന്ന തിനായി കത്തോലിക്കാ-വിരുദ്ധ ആനിലപാടിനെ ഇത് ലഘൂകരിക്കുന്നതോ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതോ ആണെന്ന് വ്യക്തമായിട്ടില്ല. വിൽസൺ 1985-ൽ സഭയുടെ വിവിധ ഡിവിഷനുകളിലെ പ്രസിഡന്റുമാരെ "കാർഡിനൽമാർ" എന്ന പേരിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചു; അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: "... ഫാർ ഇസ്റ്റിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ഒരു 'കാർഡിനൽ' പോലും ഇല്ല; എന്നാൽ ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്ന് സാധ്യതയോടെ രണ്ടോ 'കാർഡിനൽമാർ' ഉണ്ടാകാം."

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചത്, തന്റെയും പാപ്പായുടെയും ഇടയിലെ അകലത്തെ കുറച്ചുകൊള്ളുന്നത് പിൻവാങ്ങിപ്പോയ സഭയാണെന്നതാണ്! മൂന്നാം തലമുറയുടെ ഒത്തുതീർപ്പ് യെഹെസ്കേൽ എട്ടിൽ തമ്മുസിനുവേണ്ടി കരയുന്നതായും, പെർഗമോസിന്റെ ഒത്തുതീർപ്പിലൂടെയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. 1863 മുതൽ 1888 വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആദ്യ തലമുറ എഫെസോസ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അത് തന്റെ ആദ്യസ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഒരു സഭയായിരുന്നു. മില്ലൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം പ്രവാചകസന്ദേശമായിരുന്നു; ആ പ്രവാചകസന്ദേശത്തിന്റെ ആദ്യ അധ്യായം 1863-ൽ വെടിഞ്ഞുകളഞ്ഞ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ആയിരുന്നു.

1888 മുതൽ 1919 വരെ, സ്കീർന്നയാലും യെഹെസ്കേലിന്റെ രഹസ്യ മൂറികളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടാം തലമുറ, 1915-ൽ സഹോദരി വൈറ്റ് ശവകുടീരത്തിൽ ശയിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ മരണം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. സാക്ഷ്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനായി നാല് തലമുറകളുടെ കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്; എങ്കിലും, എലൻ വൈറ്റിന്റെ എഴുത്തുകളെ ഒരു വിശ്വാസത്യാഗിയായ ജനത എങ്ങനെ "നിരോധിതമാക്കാൻ" കഴിഞ്ഞു, അല്ലെങ്കിൽ ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിനത്തെ എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതായി അവർ പ്രചാരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു, പുരോഗമനപരമായ കലാപം മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. "യെരൂശലേമിൽ ഈ ജനത്തെ ഭരിക്കുന്നത് "എഫ്രയീമിന്റെ മദ്യപാനികളോടൊപ്പം" യൂദാസ് പ്രവർത്തിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിനെ ഭരിക്കുകയും സൂര്യനോടു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ സൻഹെദ്രിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടരും.

"ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെ ഒരു അവകാശപ്പെടുന്ന വരിൽ എത്ര കുറച്ചു ക്ഷമയാണ് പ്രകടമായത്, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ട വരല്ലാത്ത വർക്കെതിരെ എത്രയോ കഠിനവചനങ്ങൾ സംസാരിക്കപ്പെട്ടു, എത്രയോ കുറ്റപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടു. സഭകളിൽപ്പെട്ടവരെ പലരും മഹാപാപികളായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ കർത്താവ് അവരെ അങ്ങനെ കാണുന്നില്ല. മറ്റു സഭകളിലെ അംഗങ്ങളെ ഇങ്ങനെ കാണുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുള്ള

കരത്ത നിനക്കിപ്പിന്നെ തന്നെ ഒരത്ത നെ താഴ്ത്ത നെ ആവശ്യ മൂണ്ട കുറ്റ ചുമത്തുന്ന വർവളരെ കുറച്ചു വെളിച്ചം മാത്രമേ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവസരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും വളരെ വിരളമായിരിക്കും. നമ്മുടെ സഭകളിലെ അനേകം അംഗങ്ങൾ ശിക്ഷ ലഭിച്ചു തുപോലെ അവർക്കും വെളിച്ചം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ അതിലും വളരെ വേഗത്തിൽ മുന്നേറിയേനെ; ലോകത്തിനു മുമ്പാകെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അതിലും നല്ല വിധം പ്രതിനിധീകരിച്ചേനെ. തങ്ങളെ ശിക്ഷ വെളിച്ചം മൂണ്ടുന്ന പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, എന്നിട്ടും അതിനോടുകൂടി ചതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു, ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യാനിടയുള്ളതല്ല. നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, പാതാളം വരെ താഴ്ത്തപ്പെട്ടു; കാരണം നിങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ട അത്യാത്മപ്രവൃത്തികൾ സൊദോമിൽ പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, അത് ഇന്നു വരെയും നിലനിന്നേനെ. എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നതു, ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു സൊദോമക്കാർക്കു സഹനീയമായിരിക്കും.' അന്നേരം യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടെയും കർത്താവേ, ഇവ ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തിൽ നിന്നും വിവേകികളിൽ നിന്നും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നിരൂപണത്തിൽ നിന്നും മറച്ചുവെച്ചു, ശിശുക്കൾക്കു വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതു.'"

“ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ സകല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ, യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ അതിപുലർച്ചെ എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; ആകയാൽ എന്റെ നാമത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നതും നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നതുമായ ഈ ആലയത്തോടും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും കൊടുത്ത ഈ സ്ഥലത്തോടും, ഞാൻ ശീലോവിനോടു ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യും. എഫ്രയീമിന്റെ മുഴുവൻ സന്തതിയെയും ഞാൻ തളളിക്കളഞ്ഞതുപോലെ, നിങ്ങളെയും എന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു തളളിക്കളയും.”

“നമ്മുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തം പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ കുർത്താവ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവ ലോകീയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നതുപോലെ അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ക്രമപ്രകാരം തന്നെ നടത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. എല്ലായവിധമായും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്, അവ അവന്റെ മഹത്വത്തേക്കു മാത്രം ഏകാഗ്രദ്യഷ്ടിയോടെ നടത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവജനത്തിങ്കൽ ആത്മാവിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നിരുന്നാലും പലരും ശാസനകൾക്കും മുന്നറിയിപ്പുകൾക്കും ആലോചനകൾക്കും ചെവികൊടുത്തിട്ടില്ല.”

“ബുദ്ധ ഹീനരുമായും വിവേകമില്ലാത്ത വരുമായ ജനമേ, ഇപ്പോൾ ഇത് കേൾക്കുക; കണ്ണുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കാണാത്തവരും, ചെവികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കേൾക്കാത്തവരും ആയ നിങ്ങൾ: യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ുനിങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ലേയോ? എന്റെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെ ശീലിപ്പിക്കുകയല്ലേയോ? സമുദ്രം അതിർത്തുനിൽക്കെ ഓതിരിക്കേണ്ടതിന്നും, അത്ലംഘിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും മണൽ അതിന്റെ അതിരായി നിത്യനിയമമായി വെച്ചിരിക്കുന്നതും; അതിന്റെ തിരുമാലകൾ ഉൾഗമായി പൊങ്ങപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതും അവയ്ക്കു ജയിക്കാനാവുകയില്ല; അവഗർജിച്ചാലും അതിനെ കടന്നുപോകുവാൻ അവയ്ക്കു കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഈ ജനത്തിന് മറിച്ചുപോകുന്നതുമായും കലഹിക്കുന്നതുമായ ഹൃദയം ഉണ്ടെന്നും; അവർ തിരിഞ്ഞുപോയി വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നതും. അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ, നമുക്കു കാലാവസ്ഥാനുസരിച്ചു മുമ്പത്തെ മഴയും പിന്നത്തെ മഴയും തരുകയും, കൊയ്ത്തുന്നവയിനിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ആഴ്ചകൾ നമുക്കു വായിക്കാത്ത സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഇപ്പോൾ നാം ഭയപ്പെടുക എന്നതു പറയുന്നതുമില്ല. നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ ശീലവയെ അകറ്റിക്കളഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിന്നു തടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും.... അവർ ന്യായം വിധിക്കുന്ന അനാഥന്റെ കാര്യം പോലും അവർ ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും അവർ സമുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതും; ദരിദ്രരുടെ അവകാശം അവർ ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല. യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും, ഈ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സന്ദർശിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജാതിയോടു എന്റെ ആത്മ വാഗ്ദാനം ചെയ്യാതിരിക്കുമോ?”

“കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടിവരുമോ: ‘ഈ ജനത്തിനുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കരുതു; അവർക്കുവേണ്ടി നിലവിളിയോ പ്രാർത്ഥനയോ ഉന്നയിക്കരുതു; എന്നിങ്ങനെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും ചെയ്യരുതു; ഞാൻ നിന്നെ കേൾക്കുകയില്ല?’ ‘അതുകൊണ്ടു മഴത്തുള്ളികൾ തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നത്തെ മഴയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.... ഈ സമയത്തുനിന്നു നീ എന്നോടു നിലവിളിക്കുകയല്ലേയോ: എന്റെ പിതാവേ, നീ എന്റെ യൗവനത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയാണ്?’” Review and Herald, August 1, 1893.